

Като мен' челѣкъ Отчаѣлъ,
Самъ Останѣлъ и Заочеть.

Вспала е, запала е
Мѣста вѣрна дружка ;
Косичка ин разслапа е
Отъ рамо до подя гѣшкѣ.
Очи и сладки ин уста
Какъ е, приѣла спрѣтно,
И тихо само излека
Тѣпти и сърце-то.
Самичкѣ азъ по мѣсечинѣ
Лалечъ Отъ неѣхъ пѣѣхъ ;
Бар' ты вечерна ведрина
Дѣхни, иди при неѣхъ.
Златъ космы и поглади ;
Развѣй и бѣлаѣ пазвѣѣ,
И двѣники неѣкы разслади ;
На гзнь и заприказвай.
Кажь и, тихо излека,
За мое-то страданіе ;
Смилн са, рече, милечка